

REDEMPTOR

Miesięcznik parafialny Parafii Chrystusa Odkupiciela Człowieka w Olsztynie

Numer 1/2013

Marzec

„... Wiara bez uczynków jest jak drzewo bez owoców:

te dwie cnoty wynikają z siebie nawzajem. Wielki Post zachęca nas właśnie, poprzez tradycyjne wskazania odnośnie do życia chrześcijańskiego, abyśmy umacniali wiarę przez uważniejsze i dłuższe słuchanie Słowa Bożego oraz udział w sakramentach, a zarazem, byśmy wzrastali w miłości, w miłości do Boga i do bliźniego, także poprzez konkretne zalecenia postu, pokuty i jałmużny...”

Benedykt XVI, Orędzie na Wielki Post 2013 r.

**„Zawitaj Ukrzyżowany,
Jezu Chryste,
przez Twe rany,
Królu na niebie,
prosimy Ciebie,
Ratuj nas
w każdej potrzebie”**

**Kochani i Czcigodni
Parafianie!**

Czas Wielkiego Postu, który przeżywamy jest wielkim darem Boga dla każdego z nas. Ten dar dostrzegamy przede wszystkim we wspólnocie - takiej jak nasza rodzina czy też parafia. Tu wsłuchujemy się w Słowo Boże i odczuwamy obecność Boga w sakramentach świętych – zwłaszcza w świętej Eucharystii.

W czasie Wielkiego Postu przeżywanego w roku Wiary, Kościół wzywa nas, abyśmy

gorliwiej korzystali z owoców odkupienia, a trwając na modlitwie, rozważali Mękę Pańską zwłaszcza podczas Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali. Jednocześnie mamy pełniej otwierać się na potrzeby ludzi żyjących wokół nas.

Trzeba jeszcze raz przemyśleć i przeżyć drogę Chrystusa na Golgotę, aby być blisko Niego – zwłaszcza w Wielkim Poście i podczas Rekolekcji Wielkopostnych, na które gorąco zapraszam. Będą one w naszej parafii: dla ogółu wiernych od 17 do 21 marca; dla młodzieży od 11 do 13 marca; dla dzieci 24 do 27 marca.

Mam nadzieję, że świadome korzystanie z tych dni łaski jeszcze bardziej połączy nas z Jezusem Chrystusem i nada głębszy sens przeżywaniu nie tylko Wielkiego Postu ale całego naszego życia.

Pragnę również wyrazić wdzięczność Drogim Parafianom za troskę o Parafię Chrystusa Odkupiciela Człowieka, za nasz kościół i za wszelkie dary, zarówno duchowe jak i materialne.

Na zbliżające się Święta Zwycięstwa Chrystusa Zmartwychwstałego życzę: radości wielkanocnej, Bożego błogosławieństwa i odczuwania Boga, stale obecnego w człowieku i stojącego wciąż na jego drodze. Swoje życzenia wspieram codzienną modlitwą za wszystkich Drogich mi Parafian i pamięcią podczas sprawowanych Mszy Świętych.

*ks. Andrzej Pluta
Wasz Proboszcz*

*Olsztyn,
III Niedziela Wielkiego Postu
03 marca 2013 r.*

Sakrament pokuty jest krępujący. Nikt z nas nie lubi obnażać swoich słabości i niegodziwości. Oby było łatwo, szybko i bezboleśnie – myślimy.

Zapominamy, że spowiedź ma być wyznaniem naszych grzechów, a nie rozliczeniem z win.

Surowy, niepobłażliwy, wręcz ascetyczny. Bywało, że spowiadał przez kilkanaście godzin dziennie, a nawet nocą. Nazywano go nawet „niewolnikiem konfesjonału”. Ludzie przyjeżdżali do niego z całej Francji i ustawiali się w długie kolejki. Dla niektórych była to niemal kilkudniowa wyprawa. Proboszcz z Ars nie był łatwym spowiednikiem. Nie uznawał półśrodków, półśłów, częściowego nawrócenia. Wymagał radykalnego zerwania z grzechem i pełnego pojednania. Zdarzało się, że odsyłał kogoś na koniec kolejki albo wymieniał niewypowiedziane przez penitenta grzechy. Mimo surowości i bezkompromisowości w sprawach grzechu Jan Vianney nie odstraszał przystępujących do spowiedzi. Ludzie do niego lgnęli, choć dziś uchodziłby raczej za fanatyka. Nie mniejsze kolejki ustawiały się niemal sto lat później do konfesjonału zakonnika we włoskim San Giovanni Rotondo. O. Pio był równie przenikliwy i nieprzejednany wobec braku chęci zmiany życia. Ci, którzy się u niego spowiadali, powtarzali, że okłamywanie kapucyna

w konfesjonale było niemożliwe. Przenikał on ludzkie wnętrza. A kiedy udzielał rozgrzeszenia, to czuło się, że zdejmował z człowieka ciężar grzechu. Zapraszał do przystępowania do spowiedzi przynajmniej raz na tydzień, mówiąc: „Nawet jeśli pokój był zamknięty, po upływie tygodnia konieczne jest jego odkurzenie”. Dla obu wielkich spowiedników sakrament pokuty był tym, czym rzeczywiście być powinien: celebrowaniem pojednania człowieka z Bogiem, czyli dziełem wyzwolenia z niszczącej mocy grzechu i manifestowaniem Bożej mocy przebaczenia.

Na kolanach jesteś wielki

No trudno, skoro już Pan Bóg wie, co zrobiłem, to się przyznam. Analizujemy wykroczenia przeciwko przykazaniom, konfrontujemy je z Dekalogiem, czasem przypominamy sobie apele Kościoła w aktualnie palącej kwestii moralnej, odwołujące się do naszego sumienia, i z ciężkim sercem, może nawet nieco nerwowo, stajemy w kolejce do konfesjonału. Spowiedź budzi wiele emocji, no bo przecież nikt nie lubi przyznawać się do popełnionego zła. Najbardziej nie lubię spowiedzi około świątecznych, tych przed Bożym Narodzeniem, przed Triduum Paschalnym czy Wszystkimi Świętymi. Oczekiwanie na to, by uklęknąć przed kratkami konfesjonału w tych okresach jest często niewspółmiernie długie niż sama spowiedź. Nierzadko wyczuwa się wówczas niemałe podenerwowanie zarówno ze strony stojących w długich kolejkach, jak i samego kapłana. Taka spowiedź przypomina bardziej punkt usługowy, w którym „otrępiemy” pył z zakamarków duszy, recytując katalog grzechów i... do następnego razu. Tymczasem, jak pisał Jan Paweł II w Znaku sprze-

ciwu: „Człowiek, który klęka przy konfesjonale, aby wyznać swoje winy, ukazuje się w szczególnym momencie swojego człowieczeństwa, swojej godności. Bez względu na to, jak bardzo winy obciążałyby jego sumienie, jak bardzo poniżyłyby jego godność, sam ów akt wyznania w prawdzie, akt nawrócenia się sercem do Boga, ujawnia szczególną wielkość człowieka. Jego duchową wielkość. Poprzez ten moment wewnętrznej prawdy o sobie człowiek w szczególny sposób nawiązuje kontakt z samym Bogiem”.

Nie tylko raz w życiu

Zapominamy, że spowiedź nie jest żadnym procesem sądowym, a jednym z sakramentów uzdrowienia (obok sakramentu namaszczenia), „odrestaurowaniem” dzieła chrztu św. W pierwszych wiekach podstawowym sakramentem odpuszczania grzechów był chrzest, poprzedzony okresem przygotowania, czyli katechumenatem. Szybko jednak zwrócono uwagę, że ochrzczeni nadal ulegają pokusom. Ostatecznie – czego dowodzi Pasterz, dzieło Hermasa z przełomu I i II w., przyjęto, że nie tylko chrzest gładzi grzechy, ale możliwe jest ponowne oczyszczenie przez sakrament pojednania. Nazywano go więc „drugą deską ratunku”. W tym sakramencie otrzymujemy pokutę, która ma nam pomóc zmienić swoje dotychczasowe życie. Prawdą jest, że dziś pokuta zmalała niemal do symbolicznych rozmiarów, ale nie zawsze tak było.

Początkowo, w IV w., pokuta była publiczna i odprawiana tylko raz w roku. Grzesznik wyznawał swoje winy przed biskupem, a ten nakładał na niego pokutę. Stanowiła ona podstawową drogę do pojednania z Bogiem. Poprzedzało ją wyznanie win, zakończone powrotem do

wspólnoty wierzących. Trzy stulecia później rozwinęła się pokuta prywatna, odprawiana wielokrotnie. Każdemu konkretnemu grzechowi przypisana była stosowna kara, w myśl zasady: „Klin klinem się wbija. Kto bowiem swawolnie dopuszczał się rzeczy niedozwolonych, powinien się wstrzymać nawet od rzeczy dozwolonych”. Ponieważ zanikało publiczne przyjmowanie grzesznika do grona pokutników, spowiednicy w celu nadania pokuty zaczęli korzystać z tzw. ksiąg pokutnych, które podawały rodzaj pokuty za popełniony grzech. Obowiązek dorocznej spowiedzi został wprowadzony dopiero pięć wieków później, na Soborze Laterańskim IV w 1215 r. Sobór Trydencki (1545–1563) potwierdził tę praktykę, przypominając, że pokuta nie jest ludzkim wymysłem, a sakramentem ustanowionym przez Jezusa Chrystusa, a Kościół ma władzę „wiązań i rozwiązywania”. Wypływa ona z prawa ustanowionego przez Boga. Sobór orzekł też, że wyznanie dotyczy grzechów ciężkich.

O obowiązku przystąpienia przynajmniej raz w roku do sakramentu pokuty przypominają obowiązujące dziś dokumenty Kościoła. Czy to wystarczy – każdy powinien na to pytanie odpowiedzieć sobie sam.

Czy konfesjonały będą puste?

Spowiednicy alarmują, że polski katolicyzm może dotknąć syndrom zlaicyzowanego Zachodu, gdzie konfesjonały stały się praktycznie zbędne, świecą pustkami.

Nasza epoka rozbiła wszelką intymność i zniósła tabu, stąd też, od czasu do czasu, pojawiają się postulaty dotyczące zmian w formie spowiedzi. Jednym z nich jest pomysł odprawiania spowiedzi przez internet. Nie jest to jednak możliwe z dwóch zasadniczych powodów. Po pierwsze, nikt nie jest dobrym sędzią we własnej sprawie. Rozmowa ze spowiednikiem uniemożliwia ucieczkę od obiektywnej prawdy o sobie. Wyznając grzechy na spowiedzi, utożsamia się z nimi, a zarazem uznaje siebie za grzesznika. „Tak, jestem grzesznikiem, zrobiłem wiele złych rzeczy”, postawa ta jest powierzeniem siebie Bogu. Grzech to nie tylko przekroczenie określonych przykazań czy zasad moralnych, ale zerwanie więzi z samym sobą, z innymi ludźmi, a przede wszystkim z Bogiem. Bóg nie proponuje katalogu grzechów, ale mówi: będziesz miłował... Nie oczekuje bylejakości, pragnie tylko, byśmy stanęli w prawdzie i by On nas mógł ocalić. Każdy grzech tak

naprawdę jest zwróceniem przeciwko sobie samemu, powiedzeniem miłości „nie”. A z tego stanu poranienia tylko Bóg może nas uleczyć. Spowiedź jest doświadczeniem przebaczącej miłości, celebrowaniem miłosierdzia, którego można doświadczyć tylko w osobistym spotkaniu ze spowiednikiem. Nie można zapominać, że potrzebne jest jeszcze zadośćuczynienie, czyli gotowość naprawienia zła, które się wyrządziło.

Z sakramentem pokuty wiążemy różne „ludzkie” oczekiwania. Przychodzimy, oczekując od kapłana pocieszenia, umocnienia, czasem chcemy po prostu wyrzucić z siebie jakieś problemy. Niektórzy mają kłopoty ze spowiedzią, bo albo pokonało ich lenistwo, albo zostali zranieni, poniżeni czy nawet upokorzeni przez spowiednika.

Czy Jezus stawiałby dzisiaj konfesjonały? Czy „motywowalby” dzieci czy narzeczonych, wręczając im kartki do spowiedzi? Nie wiem. Najważniejsze, że dziś również mówi: i Ja cię nie potępiam. Idź i nie grzesz więcej.

Małgorzata Szewczyk – PK

Wypoczynek wakacyjny dla dzieci i młodzieży - lato 2013

1. Obóz wypoczynkowy dla ministrantów oraz innych chłopców po klasie III - Rybaki nad Jeziorem Łańskim – 29 czerwca do 09 lipca 2012 r.

Koszt: 270.00 zł; dla ministrantów z naszej parafii 200.00 zł.
Zakwaterowanie: namioty harcerskie z łózkami (5 – 6 osób).

2. Obóz wypoczynkowy dla Scholi, Oazy Dzieci Bożych

REDEMPTOR 1/2013

i dzieci po klasie III - Rybaki nad Jeziorem Łańskim – 30 czerwca do 10 lipca 2013 r.

Koszt: 500.00 zł. (zakwaterowanie i wyżywienie). Transport, ubezpieczenie i inne dodatki są sfinansowane); dla zaangażowanych dzieci ze Scholi i Oazy Dzieci Bożych z naszej parafii 400.00 zł. Zakwaterowanie: Hotel „Bielik”. Obóz prowadzi: ks. Michał Kuciński.

3. Obóz wypoczynkowy dla dziewcząt i chłopców po klasie III oraz młodzieży - Rybaki nad Jeziorem Łańskim – 09 do 20 lipca 2013 r.

Koszt: 280.00 zł; dla ministrantów z naszej parafii i młodzieży zaangażowanej przy parafii 200.00 zł. Zakwaterowanie: namioty harcerskie z łózkami (5 – 6 osób). Obóz prowadzi: ks. Andrzej Pluta – proboszcz

4. Obóz wypoczynkowy nad morzem dla dzieci po klasie II i młodzieży - Stegna – 29 lipca do 10 sierpnia 2013 r.

Koszt: 700.00 zł (zakwaterowanie, wyżywienie – bez wycieczek poza Stegnę), dla ministrantów i osób zaangażowanych przy naszej parafii 600.00 zł. Transport, ubezpieczenie i inne dodatki dla wszystkich uczestników są sfinansowane. Zakwaterowanie: Ośrodek wczasowo – kolonijny „Polar” ul. Wczasowa 5.

www.polar.mierzeja.pl

Ośrodek położony jest 400 m od morza w lesie sosnowym. Zakwaterowanie w pawilonach hotelowych z pokojami 4, 5, 6 osobowymi z łazienkami. Wyżywienie (4 posiłki dziennie). Na terenie ośrodka stołówka, świetlice, sale do gier, zabaw, duży plac zabaw, boiska sportowe, stoły tenisowe, bilard, basen, kawiarnia itp. Obóz prowadzi: ks. Andrzej Pluta - proboszcz

5. Wyprawa zagraniczna o charakterze pielgrzymkowym: od 13 do 29 sierpnia 2013 r. Miejsce docelowe wyprawy to Fatima w Portugalii.

Wyprawa jest organizowana dla młodzieży (w pierwszej kolejności zaangażowanej przy parafii: służba liturgiczna - ministranci, lektorzy, Oaza, Schola, członkowie różnych wspólnot i młodzieży z parafii p.w. Chrystusa Odkupiciela Człowieka). W miarę wolnych miejsc będzie mogła pojechać młodzież z innych parafii. Ostateczna decyzja kto pojedzie jest w gestii ks. Andrzeja – proboszcza, który jest organizatorem i prowadzącym wyprawę. Karty uczestnika należy pobrać po ogłoszeniu listy uczestników (nastąpi to do 7 kwietnia 2013 roku). Osoby, które zakwalifikują się na wyprawę będą miały 3 obowiązkowe spotkania organizacyjne. Szczegółowe informacje będą podane później na stronie internetowej parafii w zakładce: Wakacje 2013 r.

Koszt będzie podany z końcem kwietnia.

Dodatkowe informacje:

- przy zapisie w kancelarii parafialnej pobieramy kartę uczestnika obozu
- wypełnioną kartę złożyć w kancelarii do 30 maja wraz z zaliczką 100 zł.

- dla dzieci i młodzieży z naszej parafii - z rodzin mniej zamożnych możliwość dofinansowania (kontakt z ks. Proboszczem do końca maja)
- jest możliwość wyjazdu dzieci i młodzież z innych parafii,
- brak złożenia karty w terminie powoduje skreślenie z listy uczestników obozu,
- w przypadku pytań kontakt z ks. Proboszczem – 506033891

W programie obozów:

codzienna Msza św., apele poranne i wieczorne, dużo zajęć rekreacyjno – sportowych, pogodne wieczory, ogniska, filmy, dyskoteki, plażowanie, kąpiel w morzu, w jeziorze itp.

Zapewniamy dobrą opiekę pod okiem przygotowanej kadry wychowawczej i medycznej.

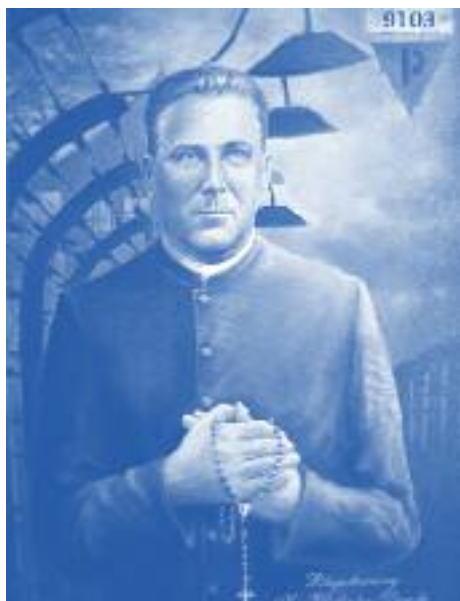
Każdy turnus jest rejestrowany w Kuratorium Oświaty.

W kancelarii można otrzymać zaświadczenie lub rachunek do zakładu pracy rodziców uczestnika obozu celem dofinansowania.

Wszelkie informacje na temat obozów wakacyjnych można śledzić na stronie internetowej naszej parafii.

Ks. Władysław Demski urodził się na Warmii w Straszewie, 5 sierpnia 1884 r., w rodzinie rolników pielęgnujących polskie tradycje patriotyczne.

Naukę pobierał w Collegium Marianum w Pelplinie, potem uczęszczał do gimnazjum w Braniewie i w 1906 złożył egzamin maturalny. Po ukończeniu Seminarium Duchownego w Braniewie święcenia kapłańskie przyjął we Fromborku dnia 6 lutego 1910 roku. Następnego dnia odprawił Mszę Świętą Prymicyjną w kościele parafialnym św. Katarzyny w Straszewie.

Jako motto swojej posługi kapłańskiej obrał słowa: „Jezu cichy i pokornego serca, uczyn serce moje według serca Twego.”

Po święceniach biskup warmiński August Bludau skierował go do pracy na stanowisku wikariusza w polskich parafiach. Został wikariuszem w Szaburku, we Wrzesinie, w Barczewie, gdzie zastała go I wojna światowa. Tam opiekował się jeńcami rosyjskimi i polskimi.

29 września 1916 r. został przeniesiony do Biskupca Reszelskiego, gdzie do 19 marca 1919 roku prowadził działalność oświatową wśród miejscowych Polaków. Na krótko został zaciągnięty do wojska niemieckiego i pracował w szpitalu w Królewcu. Od 20 marca 1919 r. do 2 stycznia 1923 r. był wikariuszem

Starym Targu koło Sztumu.

Przebywając na Warmii angażował się w prace Związku Polaków w Prusach Wschodnich i był członkiem jego Komitetu Centralnego. Był też członkiem Warmińskiej Rady Ludowej i wiceprezesem Polsko-Katolickiego Towarzystwa Szkolnego na Powiślu.

Gdy po plebiscycie ziemie te pozostały przy Niemcach, musiał jako opowiadający się za Polską opuścić strony rodzinne. Wyjechał do Inowrocławia, gdzie rozpoczął pracę kapłańską. Początkowo uczył religii jako prefekt w tamtejszym gimnazjum, a po zakończeniu studiów filologii klasycznej w Poznaniu został nauczycielem języka greckiego i łacińskiego. Ponadto uczył języka łacińskiego i niemieckiego w gimnazjum żeńskim, opiekując się Sodalnością Mariańską. Jego uczniowie wspominają go jako pedagoga wymagającego i sprawiedliwego, ale i życzliwego, który różnymi sposobami starał się ożywić zainteresowania uczniów.

Władze niemieckie nigdy nie zapomniały księdzu Władysławowi Demskiemu jego działalności na rzecz polskości na Powiślu, dlatego już 2 września 1939 r. aresztowano go wraz z innymi księżmi w staroście inowrocławskim.

Był więziony kolejno: w Inowrocławiu, Świeciu, Górnej Grupie i Gdańsku-Nowym Porcie. 8 lutego 1940 r. został przewieziony do obozu koncentracyjnego w Stutthofie. W podobozie Grenzdorf wykonywał ciężką pracę w tamtejszej żwirowni i kamieniołomach. Stąd 10 kwietnia 1940 r. zostaje przewieziony do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, gdzie zostaje przydzielony do bloku 20 z numerem 9103. Na skutek ciągłego bicia i polewania zimną wodą przez „osobistego” oprawcę Hugo Kraye, ciało ks. Władysława pokrywa się opuchlizną i wrzodami, a w końcu wystąpiła choroba nerek.

Pewnego dnia, w czasie segregowania odzieży więźniów, w którym brał udział

ks. Demski, z jednego z węzłków wypadł różaniec. Zainteresowany tym znaleźnikiem SS-man kazał je sobie podać i zawołać znajdującego się w pobliżu 56-letniego księdza Demskiego. Ze strony SS-mana padło polecenie, by ks. Demski podeptał różaniec, ale ten odmówił. Oprawca rzucił różaniec w błoto i rozkazał pocałować. Wszystkim poleceniom jakie dawano więźniowi towarzyszyły wyzwiska, szyderstwa z wiary świętej i wykpiwanie kapłanów za magię i kuglarstwo.

Na taki rozkaz ks. Demski pochylił się i wargami odszukał w błocie różaniec. Natychmiast spadły nań ciosy zadawane grubym kijem. Bito go po głowie, plecach, nerkach. Więzień podnosił się z trudem. Katowanie trwało przez chwilę, a z ust więźnia nie padło żadne słowo. Wsparty o ramię kolegów wrócił do bloku, a pytany o samopoczucie machnął ręką mówiąc: „Wszystko trzeba ścierpieć i na nic się nie skarżyć.” Wyczerpany od katowania przez następne dni został przyprowadzony na kolejny apel, podczas którego skonał. Śmierć nastąpiła 28 maja 1940 r. we wtorek, w oktawie Bożego Ciała.

Oddał życie czcząc symbol wiary Chrystusowej, czym zaświadczył, że jego wiara w Boga i nadzieja zbawienia stanowiła istotną treść jego życia doczesnego, a jednocześnie – w godzinę swojej śmierci – myśli jego biegły do Jezusa Eucharystycznego, o czym świadczą jego słowa: „Czy dziś oktawa? Prowadziłbym procesję u Grzesia Handkiego, proboszcza w parafii św. Józefa w Inowrocławiu.”

Świadkowie męczeńskiej śmierci ks. Demskiego zauważyli, że umierał jak męczennik początków chrześcijaństwa. Podczas pielgrzymki do Polski, 13 czerwca 1999 r., papież Jan Paweł II ogłosił błogosławionymi 108 męczenników za wiarę z czasów II wojny światowej. W tej grupie znalazł się ks. Władysław Demski.

Ks. Proboszcz Andrzej Pluta

Rekolekcje Wielkopostne

**V Niedziela Wielkiego Postu –
– 17 marca 2013 r.**

Msze św. z nauką rekolekcyjną:
Górny kościół: 7.00, 8.30, 10.00,
11.30, 13.00 (dzieci), 14.00, 18.30
Dolny kościół: 8.00, 10.30 (młodzi-
dzież), 16.00, 20.00

**Poniedziałek – Czwartek - 18 do
21 marca 2013 r.**

Msze św. z nauką rekolekcyjną:
Dolny kościół: 7.00, 12.00, 16.00,
20.30 (zapraszamy też młodzież)
Górny kościół: 10.30, 18.30 (zpra-
szamy też młodzież)

**Okazja do Spowiedzi św.
codziennie:**

Dolny kościół: od 6.00 do 8.00;
od 11.45 do 13.00; od 15.00

do 17.00 i od 20.15 do 21.00
Górny kościół: od 9.30 do 11.30;
od 18.00 do 19.30

**Dodatkowe Rekolekcje
Wielkopostne**

od 25 do 27 marca 2013 r.

Msza św. z nauką rekolekcyjną
o godz. 18.30

Liturgia Triduum paschalnego

Wielki Czwartek – 28 marca 2013 r.

godz. 17.00 Msza św. Wieczery
Pańskiej dla dzieci – dolny kościół
godz. 18.30 Msza św. Wieczery
Pańskiej – górny kościół
Przeniesienie Pana Jezusa do
Ciemnicy
godz. 15.00, 18.00, 20.30 i 22.00
(górny kościół) Różaniec
Czuwanie modlitwne w Ciemnicy
do godz. 23.00

Wielki Piątek – 29 marca 2013 r.

godz. 8.00 – 18.30 – Adoracja Pana
Jezusa w Ciemnicy
godz. 8.00, 10.00, 14.00 i 17.45 -
Różaniec
godz. 9.00 – Ciemna Jutrznia
godz. 15.00 – Droga Krzyżowa i
adoracja Krzyża dla dzieci
godz. 17.00 – Gorzkie Żale
godz. 18.30 – Liturgia Męki Pań-
skiej

Przeniesienie Pana Jezusa do
Grobu
godz. 21.30 - Parafialna Droga
Krzyżowa z lampionami wokół ko-
ścioła.
Czuwanie przy Grobie Pańskim do
godz. 3.00.

Wielka Sobota – 30 marca 2013 r.

godz. 8.00 – 18.15 – Adoracja
Pana Jezusa w Grobie
godz. 8.00, 10.15, 15.00 i 17.45 -
Różaniec
godz. 9.00 – Ciemna Jutrznia
godz. 8.00 – 17.00 – Święcenia Po-
karmów
godz. 18.30 – Liturgia Wigilii Pas-
chalnej (przynosimy świece)
Adoracja Pana Jezusa w Grobie do
godz. 22.30

Modlitwne czuwanie

przy Grobie Pańskim

z Wielkiego Piątku na Wielką
Sobotę z 29 na 30 marca 2013 r.

22.30 - 23.00 - Ostrzeszewo,
ul. Żołnierska

23.00 - 24.00 - ul. Dworcowa,
numery parzyste

24.00 - 1.00 - Osiedle Mazurskie,
ul. Piłsudskiego

1.00 - 2.00 - ul. Kard. Stefana
Wyszyńskiego,
ul. Pstrowskiego

2.00 - 3.00 - ul. Dworcowa,
numery nieparzyste

Serdecznie zapraszamy!

Spowiedź Święta w Wielkim Tygodniu

Niedziela Palmowa

– 24 marca 2013 r. – podczas Mszy
św.

Wielki Poniedziałek – Wielka

Środa – 25 do 27 marca 2013 r.
od godz. 6.00 do 7.30;
od godz. 15.00 do 20.00 – dolny
kościół

Wielki Czwartek

– 28 marca 2013 r.

od godz. 15.00 do 18.00 i od 20.30
– górny kościół

Wielki Piątek – 29 marca 2013 r.

od godz. 8.00 do 18.00 i od 21.30
do 3.00 – górny kościół

Wielka Sobota

– 30 marca 2013 r.

od godz. 8.00 do 16.00 – dolny ko-
ściół

od godz. 16.00 – 18.00 i od 21.00 –
górny kościół

Pielgrzymka do Leśniowa i Częstochowy: 6–7 maja 2013 r.

Poniedziałek – 6 maja 2013 r.

1. Zajmowanie miejsc w autokarach: 4.45; wyjazd o godz. 5.00
2. Sanktuarium Matki Bożej Niepokalanej i św. Maksymiliana Kolbe w Niepokalanowie – nabożeństwo majowe, muzeum św. Maksymiliana (1 godz.)
3. Sanktuarium Matki Boskiej w Leśniowie – Msza św.
4. Częstochowa (noclegi w Domu Pielgrzyma: pokoje 4 osobowe z umywalką)
5. Apel Jasnogórski – godz. 21.00 - uczestnictwo wszystkich pielgrzymów

Wtorek – 7 maja 2013 r.

1. Msza św. o godz. 9.30 w kaplicy Cudownego Obrazu Matki Boskiej Jasnogórskiej – zawierzenie Parafii Chrystusa Odkupiciela Człowieka i Katolickiego Zespołu Edukacyjnego św. Rodziny w Olsztynie Niepokalanemu Sercu Maryi Królowej Polski
2. Zwiedzanie Jasnej Góry 10.30 – 12.30
3. Obiad od godz. 12.30
4. Wyjazd z Częstochowy około godz. 13.30; Olsztyn około - 21.00
5. Koszt pielgrzymki-160 zł (przejazd, nocleg w Częstochowie,

obiad we wtorek w Częstochowie, ubezpieczenie)

6. Zapisy wraz z zaliczką 50 zł w kancelarii parafialnej. Pełna wpłata do 23kwietnia. Przy zapisie należy podać: nazwisko i imię, adres zamieszkanie, pesel, numer telefonu.
7. Zapytania pod numerem telefonu: 89 5341972; 506033891
8. Opiekun duchowy pielgrzymki – ks. Andrzej Pluta – proboszcz

Pieszne pielgrzymki z Olsztyna do Gietrzwałdu

Pielgrzymki odbywają się w każdą **trzecią sobotę miesiąca** w okresie **od kwietnia do października** każdego roku.

Trasa pielgrzymki liczy około 18 km i początkowo wiedzie wzdłuż urokliwych brzegów jez. Krzywego do Łupsztychu, a dalej drogami leśnymi przez malownicze Pojezierze Warmińskie aż do samego Gietrzwałdu. Po drodze odmawiany jest m.in. Ró-

żaniec Św., Koronka do Miłosierdzia Bożego, litanie, śpiewane są Godzinki i pieśni, a także głoszone jest Słowo Boże.

Zbiórka pielgrzymów każdorazowo na pętli autobusów nr 7 i 13 w Dątkach o godz. 7.00. Przybycie do Gietrzwałdu około godz.12.30. Msza Św. w Bazylice Mniejszej przed cudownym obrazem Matki Bożej

Gietrzwałdzkiej w intencji pielgrzymów o godz.13.00. Powrót do Olsztyna zamówionymi autobusami PKS. Odjazd autobusów o godz.14.00.

Terminy pielgrzymek w 2013 roku: 20 kwietnia; 18 maja; 15 czerwca; 20 lipca; 17 sierpnia; 21 września; 19 października.

Kalendarium Szkoły Nowej Ewangelizacji EMAUS

Kalendarium Szkoły Nowej Ewangelizacji EMAUS przy parafii p.w. Chrystusa Odkupiciela Człowieka w Olsztynie

1. Kurs Nowe Życie – 15–17.02.2013

Na ten kurs zapraszamy każdą osobę, która pragnie na nowo narodzić się w Duchu Świętym, odnowić swoją więź z Jezusem i Kościołem. W czasie krótkiego weekendu możesz uzyskać odpowiedzi na następujące pytania: Kto kocha cię nieustannie? Kto rani twoje serce? Kto jest jedynym rozwiązaniem twoich problemów? Kto nadaje sens życiu? Kto może cię wiele nauczyć? Na koniec dowiesz się, kto na ciebie czeka w Kościele. Przyjedź

i przeżyj wyjątkowy i niepowtarzalny czas. Koszt 30 zł. (+15 zł. obiad dla chętnych).

2. Kurs EMAUS – 12–14.04.2013

Celem tego kursu jest spotkać się z Jezusem w Słowie Bożym i w Nim się zakochać. Jeśli odkryłeś Biblię i pragniesz ją nie tylko czytać ale i rozumieć, to ten kurs jest dla Ciebie. Kurs poprowadzi Szkoła Nowej Ewangelizacji z Poznania. Koszt 30 zł. (+15 zł. obiad dla chętnych)

3. Kurs Akwila i Pryscylla – 10–12.05.2013

to kurs w programie Szkoły Nowej Ewangelizacji skierowany do małżeństw. Mówi on o jedności małżeńskiej i pokazuje, że można i trzeba

będąc małżeństwem ewangelizować w bardzo jednoznaczny sposób – korzystając z bogactwa darów udzielonych w dniu składania przysięgi małżeńskiej. Kurs poprowadzi Szkoła Nowej Ewangelizacji z Gdańska. Kurs będzie prowadzony w Rybakach w Ośrodku Caritas. Jest możliwość przyjazdu z dziećmi. Szczegóły dotyczące kosztów w najbliższym czasie na stronie internetowej.

Wszelkie informacje a także zapisy na kursy na stronie:

www.sne.olsztyn.pl lub bezpośrednio u ks. Karola (Tel. 697757928) lub s. Ewy.

Wieczory Chwały

Zapraszamy na comiesięczne Wieczory Chwały – Eucharystie z modlitwą o uzdrowienie i uwolnienie organizowane w naszej parafii.

Najbliższy już 22 marca 2013 o godz. 18:30 – poprowadzi i konferencje wygłosi Anna Saj ze wspólnoty Magnificat z Armią Dzieci.

Wieczory Chwały są przede wszystkim doświadczeniem Kościoła który jest żywy, to szczególny czas bycia we wspólnocie sióstr i braci, którzy odnaleźli Boga ale także i tych, którzy jeszcze Go poszukują. Ideą tych spotkań są słowa Jezusa z Ewangelii Mateusza „...gdzie dwaj, albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem wśród nich” Mt 18,20

Zapraszamy Cię do wspólnej modlitwy i otwarcia się na działanie żywego Boga.

Czym są msze św. o uzdrowienie?

Msza o uzdrowienie jest przede wszystkim... Mszą świętą. Czyli

tym, co określamy jako podstawową posługę Kościoła. Jest doświadczeniem Jezusa obecnego pod postacią chleba, jest dziękczynieniem Bogu Ojcu za Syna, jest spotkaniem z Bogiem, który wychodzi naprzeciw człowiekowi. To, co dzieje się na Eucharystii, jest tajemnicą, nie do końca możliwą do zrozumienia, ale można jej doświadczać i przeżywać w bardzo różny, indywidualny sposób. To, co dzieje się na Mszy o uzdrowienie, nie jest teologicznie niczym innym, a jednocześnie... jest tak różne. Nie dlatego jednak, żeby wywoływać jakąś sensację odmiennymi modlitwami lub „wymuszać” coś na Bogu czasem ich trwania. Chodzi raczej o to, by rozmowa z Bogiem stawała się czymś normalnym dla każdego uczestnika tej Mszy, a dłuższa modlitwa ma szansę stać się modlitwą pogłębioną. Nie zawsze przyniesie radosne uniesienia i pokój – choć jest to doświadczeniem wielu osób.

Dla innych może być czasem walki, zmagania się z ciężarami noszonymi od lat; czasem doświadczenia bólu dawno zepchniętego na brzeg świadomości; okazją do stanięcia oko w oko z własną słabością, cierpieniem, grzechem i niemocą.

Ale gdy człowiek pozwala sobie na takie doświadczenie w obecności Boga – ma szansę spotkać Go naprawdę. Takie spotkanie u jednych przynosi natychmiastową poprawę, u innych zaś jest początkiem procesu, który dopełni się w czasie.

Jedno jest pewne – Bóg jest obecny i czeka, abyś pozwolił Mu się z tobą spotkać, abyś pokazał Mu swój ból, abyś otworzył się na Jego moc, troskę i czułość... A co wtedy się stanie? Dowiesz się, tylko daj Bogu szansę, by sam mógł się o ciebie zatroszczyć.